

Hû

Teyellerken karadul karanlığı ağıyla
Ecinni tayfaları hora teper beyinde
Yelkovanı takipte akrep yorgunluğuyla
Bütün sinirler siner zamansızlık koyunda

Alacakaranlıkta dağılmadan duman sis
Ruh kendi iklimine göçüverir kendinden
Açılan kanatlarda ne mutluluk ne yeis
Can toyu havalanır tendeki kemendinden

Sonsuzluğun sonuna süzülür ruh bedenden
Anlamsızlaşır artık dünyeviden o, şu, bu
Ömür denilen süreç geçer gözbebeğinden
Hû Allah hû Allah hû, hû Allah hû Allah hû...